

Rellulla Saimaata kiertämässä

– reportaasi 16:sta Suur-Saimaan ympäriajosta

Kuvat ja teksti: Mikko Rousku

Anttolan rastilla.

Tapahtui joskus -70-luvulla...

Suomen kesä on kukkeimmillaan, on heinäkuun alku. Aurinko paistaa, linnut laulavat ja lehmät paistattelevat päivää Puumalantien varressa olevalla niityllä. Ruokolahden suunnasta pyyhältää kestopäällystetietä niityn ohitse ranskatar. Salmiakkinmuotoinen merkki säleikössä kertoo harvoille vastaantulijoille sinisen maantiennilijän olevan Renault 16 TL. Auto on täynnä, takaroiskeläpät lähes tien pintaa viistäen, vauhtia n. 120 km/h.

Perheen isän loma on alkanut. Opettaja-äidin ja takapenkin apukuskien, 3 pojankolttiaisen, loma on alkanut jo kesäkuussa, mutta nyt perhe pääsee matkaamaan Puumalan kesämökille. Ja mikäs on matkaa taittaa, onhan alla mukava, tilava ja hienoakin hienompi sininen Rellu!

Starttivuoroa odottamassa.

Tapahtui kesällä 2008...

Kaukana ovat -70-luvun kesät. Kesät, jolloin paistoi aina aurinko, Saimaan vesi oli lämmintä ja kirjoittajalla oli lapsen huoleton mieli. Silti, ihme kyllä, aurinko paistoi.

Ruokolahden suunnasta, kohti Puumalaa, pyyhältää tuttua kestopäällystetietä, ohi tyhjän niityn, ranskatar! Ja aurinko paistaa, se kimaltelee tutun salmiakkikuvion kärjistä, kertoen satunnaisille vastaantulijoille sinisen urheilullisen matka-auton olevan R16 TS. Ja auringon kanssa kilpaa hymyilee autoa kuljettava isä, joka on lomalla, allaan mukava,

Sulassa sovussa.

tehokas, tilava ja hienoakin hienompi sininen Rellu. Ja takapenkillä pari apukuskea sekä kartturina veli, vanhin niistä kolmesta takapenkillä päristelleestä pojankolttiaisesta. Kyltti auton etupuskurissa kertoo autokunnan osallistuvan 16. Suur-Saimaan Ympäriajoon...

Ne ranskalaiset autot...

Valmistautumisemme vuoden 2008 ajoihin alkoi oikeastaan jo 2006, kun veljeni Pete hommasi itselleen erään ranskalaisen projektikuntoisen auton, jolla hän perheineen suunnitteli osallistuvansa vuoden 2007 Ympäriajoon.

Näin ollen Pete tarjosi meidän porukkamme käyttöön vapautuvan vm. -71 R16TS:nsä. (Peten porukalla oli jo osallistumiskokemusta Rellullaan aikaisemmista Ympäriajoista, kun taas oma Relluni ei vielä ole riittävän iäkäs kelpuutettavaksi vanhusten joukkoon...)

Tilaisuus oli houkutteleva, joten otin tarjouksen vastaan (Kiitos Pete!) ja kirjoitin päivämäärän allakkaani.

Kun talvi eteni kevääksi, alkoi karu totuus kuitenkin valjeta; se toinen ranskalainen ei tulisi ajokuntoon kesäksi, joten osallistumisaikheet laitettiin jäihin, seuraavaa kesää odotamaan.

Arki painaa päälle

Meni kesä, tuli syksy, meni syksy, tuli talvi... Siitä toisesta ranskalaisesta paljastui talven ja kevään aikana lisää paikkaitavaa, joten Rellun vapautuminen käyttööme alkoi hieman epäilyttää. Lisäksi omien työkuvioiden muutokset toivat kevään ja kesän ohjelmaan rutkasti puuhaa; edessä olisi paikkakunnan vaihto! Kesäloma menisi siis muuttopuuhissa ja ainakin Renaultkerhon tapaaminen jäisi väliin. Toivoin, että edes Ympäriajoihin pääsisimme.

Aika alkoi väijäämättä käydä vähiin, joten Pete päätyi perumaan osallistumisensa. Se toinen ranskalainen saisi odottaa vuoroaan taas vuoden, mutta ilokseni Rellu olisi kuitenkin käytettävissämme, jos edelleen haluaisimme, se pitäisi vain talven seisonnan jäljiltä katsastaa. Aikaakin olisi vielä pari viikkoa... Pete vei Rellun katsastukseen, mutta

tuliaisina oli kuitenkin hylsy; takajarruissa oli liikaa epätasapainoa. Ongelma ei vaikuttanut kovinkaan pahalta, hieman osien vaihtoa vain. Kaiken lisäksi tarvittavat osat löytyisivät omista varastoista...

Herra Murphyn ranskalainen serkku

Niin, on varaosia ja on sopivia varaosia... On kiusallista, kuinka pahasti varaosaluettelossa oleva virhe voi sekoittaa pienen perheen harrastesuunnitelmat, vaikka aikaa oli kuinka! Onneksi niitä sopivia osia saa joskus hankittua myös lähempää, kuten esim. Espoosta ja Lappeenrannasta, eikä vain EU:n kuumasta ytimestä, joten ajoihin pääsy näytti taas, ainakin Peten mielestä, enemmän kuin todennäköiseltä. Aikaakin oli ihan runsaasti...

Auto saatiin kasaan torstai-iltana, joten perjantaiamu oli oiva hetki viedä Rellu tuomiolle. Kaikki oli ok ja lauantaiaamun startti tulisi sittenkin toteutumaan. Myös autokuntamme kokoonpano varmistui: kartturina toimisi Pete, ja poikansa Oleksi oman poikani Hermannin kanssa toimisivat takapenkillä apukuskeina. Perjantai-iltana autoa hieman pestiin ja puunattiin, minkä lisäksi haalimme kokoon matkalle tarvittavia varusteita. Kun kaikki oli valmista, aikaa starttiin oli loppujen lopuksi ihan runsaasti, ainakin 12 tuntia...

Lauantai, I ajopäivä

Suur-Saimaan Ympäriajojen ensimmäinen autokunta (vm. -24 Ford TT) starttasi reitille lauantaiaamuna klo 9.31 Lappeenrannasta

Antti Vähälän autokunta starttaa II ajopäivään.

Anttolasta kohti Mikkeliä...

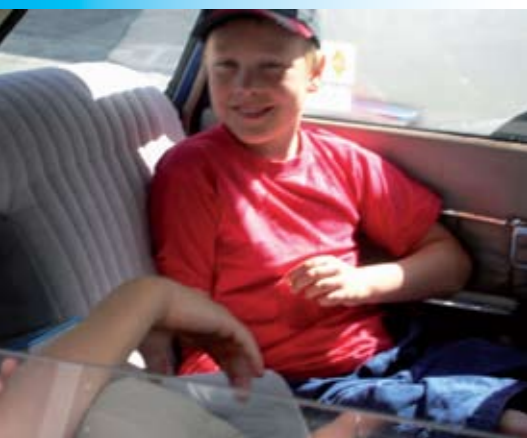
Matala majamme Heimarín pihassa.

Heimarín pihaa Ristiinassa.

Hermannin suorittaa Suomenniemen rastia.

Oleksille matkanteko maittaa.

Suur-Saimaan Ympäriajot

Suur-Saimaan Ympäriajot on perinteikkääksi (tänä vuonna jo 16. kerta) muodostunut museo- ja harrasteajoneuvojen retkeilyajo, jossa ajetaan n. 300 km:n pituinen reitti kauniissa Järvi-Suomen maisemissa, viikonlopun aikana. Ajoihin liittyy oleellisesti matkan varrella suoritettavat tehtävät, vapaaehtoinen "Asu-Ajoneuvokilpailu" sekä tietysti mukava ohjelmallinen illanvietto.

Suur-Saimaan Ympäriajot järjestää Mikkelin Mobilistit Ry sekä Etelä-Karjalan Vanhat Ajoneuvot Ry.

Ajoihin osallistuu aktiivisesti mm. Mersuja ja Volkareita, mutta valittavan vähän on Rellyja ajoissa näkynyt. Olisiko kenties tulevina kesinä reitillä useampia Renaulteja, kuten tiedämme, kerholaisilta löytyy kyllä hieno kalustoa!

ja loput yli 150 autokuntaa minuutin välein. Oma starttiaikamme olisi 11.15 numerolla 114, joten saavuimme lähtöpaikalle Lappeenrannan Renault-jälleenmyyjän piha-alueelle suunnitelmien mukaisesti lähtöselvitykseen n. klo 10.45. Ehdimme sopivasti siis kiinnittää numerokyltin etupuskuriin ja vaihtaa muuttaman sanan Klemolan Markun kanssa, joka oli paikalla järjestelyihin osallistuvana, kun meidät kutsuttiin starttijonoon. Lähetäjän (Esko Riihelä) asiantuntevien kommenttien saattamana, auringon paistaessa ja kameroiden räpsissä pääsimme matkaan ja kohti 1. rastia, automuseota Joutsenossa.

Ajoreitti kierteli kohti rastia mukavan mutkaisia ja vaihtelevia pikkuteitä, Saimaan rantaa seuraten. Reitin varrella oli melko runsaasti yleisöä, joka vilkutteli kaikille ajoihin osallistuville. Kaikkien ihailtavaksi oli talleista ajettu kaikenlaisia harrasteajoneuvoja portin pieliin kiiltelemään kilpaa auringonpaisteessa lekottelevan Saimaan kanssa. Osa yleisöstä oli järjestänyt olonsa varsin mukavaksi puutarhatuoleineen ja virvokkeineen, ja on varmasti ollut hieno kokemus, kun 150 toinen toistaan hienompaa ajoneuvoa on huristanut ohii!

Suoritimme rastin ajallaan, saimme siitä peräti joitain pisteitä ja suuntasimme kohti Imatraa ja 2. rastia. Rastilla odotteli perhetutuja, joiden kanssa ehdimme hieman jutella kuulumisia, mutta aikataulun tiukkuudesta johtuen kiirehdimme taas matkaan, rastille 3 Ruokolahdella. Imatran rastilta saimme myös pisteitä, Ruokolahdella jopa täydet 10 pistettä! Tunnelman ollessa korkealla huristimme kohti puolen matkan etappia, Puumalaa. Pysähdyimme evästauolle Puumalansalmen rannalle, saavuimme rastille viimeisten joukossa. Rasti oli varsin haastava, mutta Peten kokemuksella ja autonsa mitto-

jen tuntemisella, saimme myös tältä rastilta pisteitä! Puumalasta kurvasimme sataman kautta kohti Anttolaa ja ihailimme reitillä Saimaan maisemien kauneutta, jotka hakevat vertaistaan. 5. rasti oli Anttolan satamassa, missä muistelimme, millä autoilla 70-luvun TV-dekkarit ajelivat. Taas saimme joitain pisteitä ja kiidätimme urheilullisen matkautomme Renault 16 TS:n muiden Mikkeliin menijöiden letkaan. Reitti vei meidät Mikkelin sataman kuvausrastille ja sieltä kohti I ajopäivän maalialuetta, Hotelli Heimarin pihaa Ristiinassa. Saavuimme perille n. klo 16.45 ja kurvasimme automme parkkiin sopivalle telttapaikalle. Merkkasimme valtauksemme ja suuntasimme hotellin buffet-pöytien äärelle syömään. Pojat painelivat ruokailun jälkeen pelaamaan palloa jne. ja jättivät isät huoltotehtävien ääreen, eli pystyttämään telttaa. Teltta oli naapureilta lainattu, suuri kooltaan, pakattu pieneen kassiin, ilman minkäänlaista kuvaa tai ohjetta, joten saunakin ehti kylmetä, ennen kuin keskiverto kaljateljant kokoinen telttamme oli hikoiltu pystyyn. Sen lisäksi, että sauna oli ehtinyt jäähtyä, oli myös Saimaa jäähtynyt melkoisen virkistäväksi. Saunoimme sen, mitä haaleasta kiukaasta löytyä irtosi ja suuntasimme kohti jo alkanutta iltajuhlaa.

Iltajuhla

Saimaan Ympäriajojen yksi hauskeimmista perinteistä on nk. Asu-Ajoneuvokilpailu, jossa autokunta pukeutuu ajoneuvon aikakauteen sopivasti ja esittää raadille lyhyen ja ytimekkään tarinan; miksi ja mihin ollaan matkalla jne. Iltajuhlan aluksi esitetään videokuvatut parhaat palat koko porukalle, jonka jälkeen parhaat palkitaan. Tarinat ja autokuntien esitykset ja asut olivat jälleen mahtavia ja oman sarjansa voitti Renault 16 TL:n autokunta Asikkalasta. Mistä lienevät löytäneet huppeat 70-luvun teryleenipuvut?

Iltajuhla jatkui vapaan jutustelun ja tanssiorkesterin säestämän tanssahtelun merkeissä, kuka mitään asennusöljyä nauttien. Väliillä laitettiin pojat nukkumaan ja käytiin pihalla potkiskelemassa renkaita, jutustelua jatkettiin ravintolan sulkeutumisen jälkeen ulkona yömyöhään. Yön koleudesta johtuen joutui Renault jäänestoa tosin hieman lisäämään kiertoon.

II ajopäivä

Startti toiseen ajopäivään tapahtui hyvin paellun yön ja maittavan aamupalan jälkeen Mikkelistä paikallisen Renault-liikkeen pihalta. Lähtöaikataulu jäi jälkeen lähetäjän löyhien kielenkantimien vuoksi, joten rasteille sai kii-ruhtaa, tosin helpostihan Touring Sport satasta kulkee vaikka mutkaisellakin tiellä. 7. rasti oli Ristiinassa, 8. rasti Suomenniemellä. Rasteilla oli paljon paikallisia katsomassa autoja ja Relly sai myös ansaittua huomiota osakseen. Pojat hoi-

telivat 8. ja 9. rastilta (Savitaipaleella) yhteensä 15 pistettä ja 7. rastin pisteiden kanssa saldo näytti yllättävän hyvältä.

Hyvin alkanut loppukirimme hyytyi kuitenkin Savitaipaleella syödyn lounaan ja reissuväsymyksen painaessa autokuntaamme. Rasti 10 oli Taipalsaarella, missä oli taas melko runsaasti yleisöä. Sieltä suuntasimme automme Lappeenrantaan, jälleen kauniita maisemia ihailien ja saavuimme maaliin Lappeenrannan linnoitukseen n. 15.30. Maalialueella oli perinteisesti tungosta, kun autokunnat ja yleisö ihailivat toinen toistaan hienompia autoja ja kertasivat kokemuksiaan reitin varrelta. Loppujen lopuksi rastitehtävien voiton vei autokunta R16 TL ja Antti Vähälä Asikkalasta. Vive la Renault!

Baccara 25

Seurattuamme palkintojenjaon ja katseltuamme autot, suuntasimme kohti Peten kotipaikkaa Lemillä, missä suoritimme "kalustotuollon". Lemillä odotteli myös oma Relluni, jonka keulan suuntasimme kohti Hermannin mummola Taipalsaarella. Vaikka Touring Sport 16:sen ajomukavuus ja -ominaisuudet ovat mainiot, täytyy kyllä todeta, ettei oman Baccara 25:sen nahkapenkit ja ajomukavuus ole koskaan tuntunut yhtä hyvältä, kuin ajaessamme Hermannin kanssa kohti mummola...

Vive la Renault!

Gangsta.

Maalissa Lappeenrannassa.

R 16 TL Anttolassa.

Maalialueelta.

Kyllä ne ranskalaiset osaa.

Muuten hieno, mutta väärän merkkinen.

Suomesta löytyy nyt myös tällainen.